

[Undervisningsministeren]

Jeg skal ikke bruge mange ord som kommentar til fremskridtspartiets forslag om at trække disse aktstykker, der nu er fremlagt i finansudvalget, tilbage. Forslaget vidner som så meget andet fra dette parti om en klar modvilje mod at medvirke til en positiv løsning af vores økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer.

I bemærkningerne til forslaget er der fremsat nogle økonomiske og samfundsmæssige betragtninger, som vidner om en nok så stor letsindighed, når det drejer sig om at afbøde virkningerne af det, der vel er vores største problem, nemlig ungdomsarbejdsledigheden.

Jeg vil vove den påstand, at udgiften til de foreslåede foranstaltninger er lille i forhold til de problemer, der vil opstå både på kort og på lang sigt, såfremt man ikke gør noget for at udnytte den enkelte unge arbejdsløses tid til dygtiggørelse, når han eller hun er afskåret fra at indgå i arbejdsmarkedet.

Der er derfor for mig heller ingen tvivl om, at vi med den befolkningsudvikling, som aftenegner sig, med stærkt faldende børnetal allerede nu må sikre os, at fremtidens arbejdskraft har et rimeligt højt uddannelsesniveau. Vi har i forslagene sikret os, at uddannelsen ikke sker til arbejdsløshed, idet tilbudene især vedrører uddannelser, som er anvendelige for den del af det private arbejdsmarked, hvor der kan forudses mangel på kvalificeret arbejdskraft.

Jeg kan derfor forsikre fremskridtspartiet om, at jeg ikke har til hensigt at trække aktstykkerne tilbage fra finansudvalget.

**Nørgaard Sørensen (S):**

Denne diskussions grundlag er jo opfordringen via et beslutningsforslag fra fremskridtspartiets side til at trække 4 aktstykker tilbage, 3 fra undervisningsministeren og 1 fra arbejdsministeren.

Vi mener faktisk ikke, at vi på dette grundlag skal føre en lang beskæftigelsesdebat her i dag, så jeg kan berolige med, at jeg ikke skal bruge de tilladte 10 minutter. Vi havde en debat i februar om arbejdsministerens redegørelse, og vi har haft en løbende debat om den konkrete udformning af beskæftigelsesinitiativer, en debat, som stadig væk foregår, og det er vi tilfredse med.

Jeg har dog forstået på fremskridtspartiets, at man først og fremmest ønsker en klar tilkendegivelse til aktstykkerne her i salen, og ikke overraskende kan jeg selvfølgelig sagtens give denne klare tilkendegivelse på vegne af socialdemokratiet. Vi må naturligvis afvise dette beslutningsforslag, idet vi kan støtte aktstykkerne. Vi lægger specielt megen vægt på, at indsatsen koncentrerer om uddannelse i disse aktstykker, også uddannelser, der kan være brug for i det lange løb.

Vi mener, at behandlingen af disse aktstykker bør overstås hurtigt; det er nødvendigt af hensyn til de skoler, der både skal forberede og planlægge indtaget af flere unge fra næste skoleår, og derfor vil vi også foreslå, at dette beslutningsforslag henvises til behandling i finansudvalget, hvor aktstykkerne i forvejen ligger.

**Bertel Haarder (V):**

Venstre er enig i målet, at der skal gøres noget kraftigt ved ungdomsarbejdsledigheden; der skal gøres mindst lige så meget, som regeringen foreslår. Men efter vores mening får vi for lidt ud af de enorme midler, 500 mill. kr., som regeringen vil bruge, hvortil kommer, at regeringen forsømmer en række langt mere nærliggende muligheder for at forbedre de unges beskæftigelse. Jeg tænker i denne forbindelse ikke på den almindelige økonomiske situation og den glidebane, regeringen er ude på med helt katastrofale udsigter for underskuddet på finansloven og betalingsbalancen; det er ganske vist kernen i problemet, men det er ikke til behandling i dag. Jeg tænker på, at regeringen har vist sig utroligt stædig og modvillig, når det gælder de omfattende konstruktive forslag til afhjælpning af ungdomsarbejdsledigheden, som venstre har fremsat. Vi har fremsat en stribe ideer, som billigere end regeringens kan afhjælpe arbejdsløsheden, men regeringen siger som prinsessen i eventyret: duer ikke, væk! I stedet kommer man så med forslag om ¼ mia kr. til specialarbejderuddannelserne, herunder 11 mill. kr. til et komplet overflødigt køreteknisk anlæg. Af de over 70.000 kursister i 1980 på disse uddannelser havde langt over halvdelen arbejde både før og efter kurset. Kun 20.000 var ledige både før og efter kurset, og derfor er det grotesk at påstå, at aktstykket ikke koster noget. Hvordan er sam-